

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De dono Fortitudinis. Pars VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

mea. Item ad scientiam pertinet agnoscere amaritudinem presentis vitæ. Iob 14. Homo natus de muliere breui viuentis tempore repletur multis miseriis. Eccl. 30. Melior est mors, quam vita amara. Item pericula huius vitæ. Iob 7. Militia est vita hominis super terram. Alia litera habet, tentatio. Scientiæ etiam attribuitur abstinere à malis, & liberari à malis, Iob 17. Secundum aliam literam. Abstinere à malis est scientia. Prou. 11. Iusti autem liberabuntur scientia. Item ad donum scientiæ pertinet discretio maiorum honorum & minorum. Discretio multis deest, qui habentes zelum Dei non secundum scientiam, minima bona magno amore amplectuntur, maxima negligentes. Donum scientiæ ostendit spiritualem compassionem præferendam esse corporali, & prius occurrendum molestiis & damnis spiritualibus, quam corporalibus: prius pascendas esse animas & vestiendas, quam corpora; & prius ædificandum templum Dei viuum lapidibus viuus, quam templum forinsecum de lapidibus non viuus, & amplius studendum esse decori templi spiritualis quam materialis. Minima tamen bona non esse negligenda. Matt. 23. Hæc oportuit facere, & illa non omittere. Item ad donum scientiæ pertinet agnoscere deceptiones quas bona presentia faciunt amatoribus suis. Credunt enim veram suauitatem esse in eis, cum contrario eos pungant. Vnde dominus vocat eas spinas. Mat. 23. Item credunt veram abundantiam seu sufficientiam esse ex eis, cum contrario eos potius exinaniant. Lucæ 1. Diuites dimisit manos. Item credunt honorem & gloriam ex eis habere, cum contrario eos in seruitutem vilem redigant. Vnde in Psal. vocantur viri diuitiarum, qui nihil inueniunt in manibus suis. Vnde sequitur, Imagines eorum ad nihilum rediges. De distinctione scientiæ à fide, prudentia, consilio, & intellectu, require in tractatu de Fide, cap. de commendatione fidei. Item in tractatu de Prudentia, vbi agit de speciebus Prudentiæ.

De dono Fortitudinis.

PARS VI.

POST donum scientiæ tangendum est de dono fortitudinis, vnde Aug. postquam locutus est de scientia quæ facit homines lucentes, subdit: Inde assurgunt ad fortitudinem, vt mundus eis crucigatur & ipsi mundo. Gal. 6. & toleretur fames sitisque iustitiæ. Postquam aliquis abiicit iugum diaboli per timorem humilitatem, & maluerit portare suauem iugum Christi per pietatem, & agnosces mala huius exilij, iustum gaudium prælegit, ipse est crucifixus sue mortui mundo, & mundus mortuus ei. Ipse nec bona mundi concupiscit, nec mala primescit. Iustitiæ viuere vult, cæ esurit & sitit, & ad cæ-

fortis

fortis est. De fortitudine dicit glo. Greg. super illud Iob 1. Faciebant cōiunia per domos. & c. Fortitudo in die suo pascit, dū confidentiā cōtra aduersa trepidanti dat. Idē in ead. gl. Vile est consiliū sine fortitudine, quia quod tractādo inuenit, sine virib' ad actum nō perducit. Item super illud Iob 1. Cōsurgēsq; diluculo offerebat, & c. dicit glo. Offert per singulos, dū pro vnaquaq; virtute Deo preces immolat, ne sapientia eleuet, ne intellectus erret, ne consiliū dum se multiplicat confundat, ne fortitudo per fiduciā præcipiter, ne scientia inestet, ne pietas extra restra verat, ne timor plus iusto trepidās desperet. Dicunt aliqui Fortitudinem prout donum est, in hoc differre à fortitudine cardinali virtute, quòd fortitudo virtus cardinalis est circa arduū naturæ simpliciter. Fortitudo verò donum est circa arduū naturæ etiam adiuta à gratia: vt est, Relinquere omnia, & similia, quæ propter sui difficultatem vel arduitatem non sunt in præcepto. De fortitudine, require in tractatu de virtutibus cardinalibus.

De dono consilij.

P A R S V I I.

Post donum fortitudinis, dicendū est de dono consilij. Vnde Aug. postquā locutus est de fortitudine, subdit: Veruntanē si quæ delicta minutatim fortimque subrepunt, deesse cōsiliū non debet. Neq; enim tātum potest fortitudinis gradus, vt qui cum astutissimo aduersario cōtinua certatione configit, nō aliquando feriatur, maximè per tētationes linguæ. Quod est ergo consiliū, nisi, Dimittite, & dimitteretur vobis: Lu. 6. Et ideo quanta beatitudo est, Beati misericordes. Idē in lib. de fide ad Petrus. Firmissimè tene, etiā iustos & sanctos homines, exceptis illis qui paruuli baptizati sunt, sine peccato hic neminē viuere posse, semperque omni hominē esse necessariū & peccata sua vsque in finē vitæ presentis elemosynis diluere, & remissionē à Deo humiliter & veraciter postulare. De dono cōsiliij dicit Gre. super 1. Iob. Consiliū in die suo pascit, dū ratione animū implet, prohibēs eadē præcipit. Idē in eadē gl. Fortitudo quæ plus potest sine moderate rationis, præceptis ruit: vt patet in eo qui vouet q; post pax difficultate nō implet. Prou. 20. Ruina est homini deuotare sanctos, & post vota retrahere. Et notandū q; nomē consilij quædamque largē, quandoq; stricte sumitur. Prout largē sumitur cōsiliū est examinata seu excogitata ratio alicuius faciēdi vel nō faciēdi. Rationē hic intelligas opus rationis, scilicet respōsionem rationabilē certificantē eū qui petit cōsiliū. Stricte vero sumptū dicitur consiliū, Dei voluntas, ad quā non constringimur impetio propter eius arduitatē vel difficultatem, sed est in potestate nostra